

Σάρα, ἔστι διαδ.
(Μετ. Βιβ. 6, 692)

Ἀννέφα, ἡ

«ἔτι [ἀγίου] τῆς Ἀννέφης τῆς κοσμοῦ τοῦ πρῶτου ἐν τῇ κτίσει
καὶ γινόν τιςρας με' μετα' τοῦ ἐμοῦ θάνατον.»

[Ἦν τῇ ἀσ. 1 ἰμῖν 1504 δυνεῖρα διαδύμῃ τῇ ἐν Χάντακ
Βαρβαῖρας χίρας Μοσχομένον ξυρίην].

